

Rapport Suruc 3.

Inledning

Börjar denna rapport från vår tredje insats nere i Surucområdet för Syriska flyktingar till Turkiet, på ett litet annat sätt. Kan bara försöka förmedla situationen flyktingar lever under, kanske några bilder kan beskriva det hela.

Säkert har ni läst i media om vad som pågår. Inte bara flyktingar från Kobaniområdet, utan också från bergen i norra Irak, där Assyriens och Yazadies har blivit massakerade och där många överlevande har flytt in till Turkiet och också till det område dit vi har fokuserat oss.

Nu senare om hur Tikritområdet togs tillbaka och priset för detta. Nu också den uppkomna konflikten i Jemen som reflekterar upp i detta område också. Sedan vad som pågår i de Palestinska flyktinglägren utanför Damaskus. Har ingen aning om hur detta kommer att sluta.

Vill att ni läser denna rapport tillsammans med vår föregående rapport och bilder som finns på LC Nossebro's hemsida: lionsclub.nossebro.nu

Vi genomförde denna tredje insats till Surucområdet under dagarna 13– 17 april.

Vet att en del medlemmar ser detta som 'brandkårsutryckningar', men inte en del av en långsiktig lösning. Helt rätt, vi Lions kan inte lösa detta problem så länge inte länder, myndigheter, internationella organisationer, gemensamt kan komma överens om lösningar och insatser och där vi vill vara närvarande.

För mig, kan Lions vara en 'röst' i eländet, att ge ett antal människor en viss tro på att det finns människor som bryr sig. Vi tror att med vår närvaro, även om bara i en liten skala, kan ge dessa människor visst hopp om framtiden.

Vi Lions har nu genom tre insatser visat medmänsklighet till nära 1 000 familjer eller kanske 5 -6 000 människor, genom att ge ut dagligt behov av basala nödvändigheter kanske för ca 3 veckor.

Vi har tills dags dato gjort inköp av 600 000 SEK. med hälften från vår Katastrofberedskap, inkl en del från Hjälpfonden och resterande från våra klubbar. En del klubbar har kommit igen med förnyat bidrag.

Detta är också fantastiskt, från början en zonaktivitet i VG-distriktet och en ide från min klubb LC Nossebro, till idag en aktivitet som anammats av klubbar runt om i Sverige.

Vi går in med en balans med ca 100 000 SEK för en fjärde insats om klubbarna vill. Vet redan, som jag brukar beskriva det hela, att mer pengar finns i 'pipeline'. Har lärt oss nu efter genomförda insatser, att rent ekonomiskt och logistiskt så är en insats på ca 250 000 SEK lämplig nivå, där vi kan ha full kontroll av alla steg fram till den slutliga mottagaren och nå 400 familjer. Fortfarande är vår övertygelse att vi gör bäst att inrikta oss på flyktingar i byar och inte mot tätlägren.

Om vi kan göra ytterligare en insats så blir troligen inriktningen densamma med samma samarbetspartner, UNHCR och våra inköpskanaler. Detta under förutsättning att inte den politiska situationen förändras, t ex att det blir möjligt att hjälpa de flyktingar som nu i ett litet antal försöker gå tillbaka till Kobaniområdet. Närmsta månaderna får utvisa. Men vi kan konstatera att konflikten byter ansikte från dag till dag. Med ohyggliga bilder vad som skett och som fortfarande pågår inom området

Många frågar mig vad gör LCIF?

Nilgün och jag skickade en ansökan om en ,Grant på 10 000 dls. Fick negativt besked. Vid tillfället då vår Internationella President, besökte Turkiet, hade jag tillfälle att fråga om anledning till denna inställning till flyktingproblematiken. Fick egentligen inget positivt svar om framtida möjligheter att LCIF kommer att engagera sig. Måste erkänna att jag inte riktigt förstår ställningstagandet. Givetvis kan inte Lions lösa dagens problem med över 50 milj flyktingar runt om i världen. Men där insatser görs t ex Norge's och Sverige's insatser för flyktingarna i Libanon och nu Svenska Lions insatser för Syriska flyktingar nere i södra Turkiet.Är inte det tillräckligt för att vår gemensamma ' Foundation' att supporta oss. Fick en fråga från LC Alingsås om vad att göra för att övertyga vår egen internationella organisation om att ställa upp. Hade inget svar. Brukar säga vid mina klubbesök, att det spelar inte någon roll för den enskilda människan eller familjen, om orsaken är jordbävning, översvämningar eller som nu flykt från diktatur och terrorism. Dom lider lika mycket alla. Vet att vår LCIF koordinatör, Jan Åke Åkerlund, gör allt för att få denna typ av insatser accepterade av LCIF, som en angelägenhet att supporta.

Nu har jag också sett att vår inkommande International President, i sitt program lyfter fram flyktingproblematiken, kanske vår ”stubberness” kan ge resultat på sikt.

Efter senaste veckorna har nya flyktingar kommit in till Surucområdet. Denna gång Assyrier och Yazidier, som uppe i bergen av norra Irak utsattes för bestiala mord och överfall i alla dess skepnader. Många som kunde undkomma detta, flydde in till Turkiet och Surucområdet. Har fått förfrågan från UNHCR om vad vi Lions kan göra.

Nilgün och jag har sagt att vi med svenska Lions insatser, är inte fokuserade på någon grupp av människor. Hittills har det varit för Surucområdet (som har en majoritet av Kurder) för Kurder kommande in från främst Kobani området. Nu nya grupper. Det är för oss viktigt att vi inte involverar oss i någon form av politisk konflikt. Bara se till den enskilde medmänniskan som behöver hjälp och där innefattas alla, oavsett bakgrund.

Jag lämnar den politiska dimensionen därhän, den får vår media sköta efter bästa förmåga.

Flyktingsituation (idag)

Flyktingsituationen har förändrats senaste månaden. Inte att den har blivit bättre. Utanför Suruc har ett nytt tältläger upprättats. Kapacitet 35 000 personer, kanske det f n största du kan finna . Mindre läger runt om i Surucområdet har mer eller mindre stängn st. Idag finns ca 25 000 i detta enorma läger (dit vi kunde få komma in till efter vissa övertalningar). Kvar finns i 85 byar ca 2500 familjer eller 12000 flyktingar. Vid samtal med en del flyktingar om varför dom inte ville acceptera att gå in till detta enorma läger fick vi många gånger svaret (eftersom vi var mellan Kobani och Suruc, kanske ibland ett par kilometer), att vi ser vårt land därute. Kobani är idag fritt från IS, men byar omkring är inte säkrade. Vad som sker just nu är att en del män går tillbaka för att se om det finns möjlighet att återvända, lämnar kvinnor och barn. Hörde berättelser från Brandmän som åkt in till Kobani, om liklukt och obeskrivliga bilder. Situationen förbättras dag för dag, helt säkert. IS kommer säkert att dra sig tillbaka från just detta område, men finns fortfarande kvar i angränsande områden.

För internationella organisationer som Lions, är det inte lätt att resa in från Turkiet .

Tredje insatsen.

Som ni förstår av ovanstående inlägg, så gjorde vi en liknande insats som föregående. Samma samarbete med UNHCR och vår inköpskälla ett större grossistföretag.

Jag beskrev i tidigare mail till en del av er att vårt mål var att vi skulle nå 500 familjer. Vår inköspartner sa att nå 500 familjer med vår inriktning för innehåll för varje familj, så krävs större lastbilar, som också innebär omlastningar eftersom större lastbilar inte kan gå in till byarna. Så av både praktiska och ekonomiska skäl, stannade vi med 400 familjer.

Har haft och har ett fantastiskt samarbete med UNHCR och deras volontärer i området. Och inte förglömma vår inköpskälla. Utan deras praktiska hjälp skulle en aktivitet som denna vara omöjlig. Men vi vill att det är vi Lions, som säkrar upp det hela för klubbarna som deltar. Vi vill vara säkra på att vi leder det hela och kan säkerställa en rapport tillbaka, inte genom någon annan.

Upphandling

Detta med valuta och fluktuationer är inte lätt. Kan bara konstatera att när vi hade pengarna på plats (på Distr 118 E, Turkiets konto) så hade vi 82 000 Turkish Lira. Eftersom jag var i metropolen Fåglum, hade hustru att göra själva upphandlingen. Givetvis efter samråd och efter önskemål från UNHCR. Spenderade drygt 70 000 TYR + våra sk adm kostnader om ca 2 000 TYR. Så det finns en balans för en ev fjärde insats om klubbarna vill. Med de pengar som idag (20 april) finns på LC Nossebro's konto, 64 000 SEK och ca 9 000 TYR på distr

1118 E's konto här i Istanbul, finns disponibelt ca 30 000 TYR eller 100 000 SEK.

Som vid tidigare insats var vår focus samma. Barn och kvinnor. Skillnaden mot tidigare insats var, inga madrasser, filtar och mattor. Frukten lämnade vi därhän, beroende på säsong för dessa. Mer för 'basic food' som mjöl, bulgur,olja etc. Denna gång också mer för skor och sockor för barn (lite problem med storlekar, men UNHCR hjälpte oss för att 'träffa rätt.) En liten del av det hela. Skillnad denna gång var också att vi försökte köpa upp leksaker, som kriter, ritpapper, hopprep och bollar. Enkla och billiga, men åtminstone ngt för barnen att leka med. Köpte bl a 300 plastfotbollar för 3 kr/st.

Inköpslistan kan överskådligt beskrivas som denna:

1.Matpaket, mestadels basvaror som bönor , bulgur, mjöl, oliver, olivolja, te, ost och annat	36 000 TYR
--	------------

Hygienpaket, med allt vad ordet innebär	16 000 TYR
---	------------

Slippers/shoes för 1 000 barn	4 000 TYR
-------------------------------	-----------

Babyfood (välling, blöjor), för 200 babies	3 000 TYR
--	-----------

Leksaker, bollar, hopprep, ritmaterial för 500 barn	4 100 TYR
---	-----------

Ägg, ett 30 fack till varje familj	2 800 TYR
------------------------------------	-----------

Stickers, lådor och plastpåsar	2 500 TYR
--------------------------------	-----------

Transportkostnader för lastbilar	2 000 TYR
----------------------------------	-----------

'Adm. Kostn' (flyg, bilhyra och hotell för 2 pers)	2 000 TYR
--	-----------

Dessutom juicepaket och kexrullar till alla barnen som sponsrades av vår grossist.

Totalt ca 72 000 TYR (kan verifieras senare när vi betalt alla fakturor)

Genomförande

Precis som föregående insats. Starkt support från management i grossistföretaget

Tack vare tidigare DG Metin Yilmaz som är VD för detta företag så hade vi hela deras organisation till förfogande. Vi kan givetvis, av kostnadsskäl inte köra alla dessa ton ner från Istanbul till gränsen till Syrien, mer än 100 mil.

Istället fick vi tillgång till att ta ut alla varor från deras depåer nere i Adana, Antep och Urfa. Också få hjälp/tillgång till deras lokala ledare. Dessa två killar är för oss guld värda. Ett sådant engagemang och vilja att ställa upp. Inför insatsen har vi haft daglig kontakt om allt, framför allt att vi håller oss inom budget.

En annan sak, att synliggöra Lions. Vi tog fram speciella lådor och plastpåsar med Lionlogo och svenska flaggan, som visade att här kommer Svenska Lions. Givetvis är inte den lokala befolkningen vetande om Lions, men vi har haft en hel del från media, TV och tidningar. Inte helt fel för att sälja in vår aktivitet inom svenska lions heller. När vi berättade för en del mottagare om vilka vi var, så möttes vi hela tiden av mycket stor uppskattning.

Från UNHCR samma engagemang som tidigare. Ett förberett schema om vilka byar som skulle besökas.

Antal byar var 12 med sammanlagt drygt 400 familjer och 2 300 personer. Av dessa var 550 mellan 5 och 13 år, 450 mellan 0 och 5 år.

Är mycket imponerade av hur denna lokala organisation av UNHCR fungerar. Hade hjälp av ett dussintal volontärer och deras ledare.

Efter 2 långa dagars insats nådde vi 396 familjer

Slutsats

Varför har vi valt Sueucområdet för insatserna? Närheten till Kobani (4 km) på andra sidan gränsen. Hit kom också den största koncentrationen av flyktingar när ockupationen av Kobani startades av IS i sept/okt förra året. Här ute i byarna blev de fattigaste kvar. I tältlägren eller idag tältlägret, finns viss organiserad hjälp.

Men ändå , med all support från Svenska Lions, så har vi åtminstone lyckats ge ett litet uppehåll för ca 5 000 personer för kanske mer än tre veckor. Kanske en fjärde insats (om möjligt) kan vi nå ytterligare 2 000 personer inför sommaren.

Istanbul 20 April 2015

Nilgün och Leif Niord